

sætte dette Lovforslag paa Dagsordenen for Tingets næste Møde.

Næste Møde afholdes i Morgen Kl. 11 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

Mødet hævet Kl. 2²⁵.

12te Møde

Freitag den 9. Juli Kl. 11 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866 har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag.

Eksemplarer af Betænkningen er omdelede.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Tillæg til almindelig borgerlig Straffelov af 10. Februar 1866.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 59; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 5).

Formanden: Denne Sag kan kun behandles i dette Møde med Tingets Samtykke, men hvis ingen Indsigelse fremkommer, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (J. Pedersen): Ved første Behandling af Straffelovstillæget blev der fra alle Sider udtalt Beklagelse over, at det var fundet nødvendigt at iværksætte en Lovgivning paa dette Omraade, og Ordførerne for Højre og for Venstre tog ret forbeholdent paa Sagen og udtalte, at de maatte afvente, at Udvalget fik de Oplysninger, den højtærede Konseilspræsident havde bebudet til Begrundelse af Lovforslagets Fremsættelse, før de paa deres Partiernes Vegne kunde tage Stilling til Sagen. De Oplysninger, der da var Tale om, er meddelte i Udvalget, dels af den højtærede Konseilspræsident, dels af den højtærede Udenrigsminister, men jeg maa sige om disse Oplysninger det samme, som er sagt i Betænkningen, at for Udvalgets Fler- tal — jeg tør vel ogsaa sige for de fleste Medlemmer af Udvalget — har disse Oplysninger ikke været tilstrækkelig overbevisende til, at man kunde komme til den Opfattelse, at det har været nødvendigt at iværksætte denne Lovgivning. Opfattelsen er fremdeles den, at det havde været heldigere, om dette Lovforslag ikke var kommet frem, men nu er det jo kommet frem, og da Regeringen har anset det for nødvendigt at fremsætte det, vil man let kunne forstaa, at den efter at være kommet frem med det maa være saa meget mere interesseret i, at der kommer et Resultat ud af Lovforslaget, selv om dette Resultat skulde komme til i nogen Grad at afvige fra Lovforslaget, saaledes som det var forelagt.

Det, der hos de Medlemmer af Udvalget, jeg her taler om, har vakt den største Betænkelse, er 2det Stykke af § 1, idet man har ment, at det kunde gøre Skade derved, at det maaske i Udlandet, hvor man ikke kender vore Forhold nøje, skulde kunne vække den Forestilling, at der her i Landet er et Krigsparti, at der trods den Udtalelse om ubetinget Tilslutning til Neutraliteten, som hele Rigsdagen nylig har vedtaget, er en større eller mindre Tilbøjelighed til at ville bort fra den neutrale Stilling og til at søge skriftligt og mundtligt at opfordre eller tilskynde baade Myndigheder og Borgere til at virke derfor. Saaledes er Forholdet, som vi alle ved, slet ikke. Vi har ikke noget saadant Parti, og vi har ikke i noget stort Tal — i saa stort Tal, at det har nævneværdig Betydning — Mænd, som deler den Opfattelse. At der kan være